

[Bindslev.]

ning. Det har været min specielle Opgave som Ordfører for min Gruppe gennem 8 Aar atter og atter at paapege den svigtende finansielle Ledelse, at paapege, hvorledes Samarbejdet inden for Magistraten var utaa- leligt slet og skabte Uro paa en Maade, som kun kunde skade Kommunens Interesser. Det har ogsaa været min Opgave at pege paa, hvor uheldigt det var, at snart paa den ene Side Borgerrepræsentationen tiltog sig administrative Opgaver, som faktisk maatte tilkomme Magistraten, medens paa den anden Side det ogsaa er hændet, at Magistraten, som skulde være den administrative Myndighed, i for høj Grad har tiltaget sig den besluttende Myndighed og derved lagt et unødigt Pres paa Borgerrepræsentationen. Alt dette har jeg saa mange Gange paa- peget, og jeg tror ogsaa i nogen Grad vundet Offentlighedens Ørenlyd for, at det ikke er nødvendigt for mig at trævle det nøjere op her.

Jo, det var nødvendigt, der var Trang til det, simpelt hen paa Grund af de indre Forhold i Magistratsarbejdet. Vi behøver en saadan Ændring af vor Forfatning for at skabe bedre Forhold i vor Styre.

Nu kunde man — det gjorde det ærede Medlem Hr. Krag ikke, men det ærede Medlem kunde have gjort det — have peget paa, at der jo engang har været Tider i Københavns Kommunes Historie, hvor der har været en fast finansiell Ledelse, ogsaa under det nuværende Flertals Styre. Der har jo virkelig engang været en Finansborgmester, som forstod at kæmpe sig frem til en saadan Magt- og Myndighedsstilling, at man fra alle Sider, fra alle Grupper og Partiers Side, anerkendte den personlige Myndighed, der udgik fra ham, og anerkendte i Princippet den finansielle Ledelse, som han havde fastlagt for Kommunen. Men til et saadant tænkt Spørgsmaal fra det ærede Medlem maatte jeg svare: ja vel, men det er jo ikke givet for det socialdemokratiske Parti i enhver Generation at fostre en Finansborgmester Jensen. Det kan man ikke forlange, og jeg behøver i og for sig ikke at sige noget nedsættende om den nuværende Finansborgmester ved at paapege, at han ikke er nogen Finansborgmester J. Jensen. Han har snarere valgt at pege paa sin egen Svaghed, at pege paa, at han ingen Myndighed havde faaet betroet i Forfatningen, og derfor direkte, om jeg saa maa sige, lagt Bredsidens til for en Beskydning af dette svage Forhold inden for Magistraten.

Altsaa, siger jeg, for den konservative Gruppens Vedkommende er det ganske klart:

en Forfatningsændring som den, der her foreslaas, imødekommer Ønsker, som i Virkeligheden har ligget skjult i hele vor Kritik gennem mange Aar, og som vi derfor kun kan være glade over nu at se Udsigt til at faa gennemført.

Ja, men, siger man, ligger det da lige saa klart for Dagen fra Flertalspartiets Side, fra Socialdemokraternes Side? Jo, det gør det. Der lægges saamænd ikke nogen videre Skjul paa, at man i den nuværende Gruppens Ledelse er ganske enig med den konservative Gruppe i den Kritik, som jeg her har givet Udtryk for. Jeg skal tillade mig — jeg haaber at faa Formandens Tilladelse dertil — at citere nogle enkelte Linier af den socialdemokratiske Ordfører Hr. H. P. Sørensens Tale ved Sagens Behandling den 16. December 1937 i Borgerrepræsentationen. Hr. H. P. Sørensen redegjorde for de Motiver, der bestemte den socialdemokratiske Gruppe, og anførte der bl. a. følgende: det var — og her citerer jeg — Partiet om at gøre „at gennemføre den betydningsfulde og vigtige Ordning i Kommunens Arbejde, at der skabes en fast økonomisk Ledelse“ og, fortsætter Hr. H. P. Sørensen, „de seneste Kriseaar har vist os, at det har skortet paa dette Omraade. Tidens Løsen er blevet Plan, Orden og System i Tingene, og vi har af bitre Erfaringer lært, hvad sund Økonomi betyder, ikke alene i det private Erhvervsliv, men ogsaa for offentlige Virksomheder“. Og, fortsætter han: „Mit Parti har den Opfattelse, at det nu er nødvendigt at gennemføre en Ordning af Kommunen, som sigter mod dette Formaal.“ Naar man ved, paa hvilken forsigtig Maade Partimedlemmer normalt udtrykker en Kritik over for deres Partifæller, kan man ikke andet end anerkende den klare og gennemsigtige Maade, hvorpaa den socialdemokratiske Ordfører Hr. H. P. Sørensen her gaar klart og blankt ind paa Linie med den konservative Kritik. Det fremgaar af disse Udtalelser, at der savnes en „fast økonomisk Ledelse“. Det fastslaas, at de sidste Kriseaar har vist os, at det har skortet paa den faste Ledelse; der tales om „bitre Erfaringer“, der har vist, hvad sund Økonomi betyder, ikke alene for private Virksomheder, men ogsaa for offentlige Virksomheder, og der siges klart, at den socialdemokratiske Gruppe er enig om, at dette maa nu gennemføres, for nu kan det simpelt hen ikke gaa længere.

Her er da det klare og tydelige Svar paa det ærede Medlem Hr. Krag's Forespørgsel: Det er Erkendelsen af, at det ikke kan gaa længere.